

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

F16 B2/24
Kl. 54a1, 49/0

Nr 21391.

Ludwig Sachs
(Wiedeń, Austrija).

Kl. 54 a, 8.

F16 b 2/24

Pasma klamerek do przyrządów do spinania.

Zgłoszono 21 stycznia 1933 r.

Udzielono 15 kwietnia 1935 r.

Pierwszeństwo: 31 marca 1932 r. (Austrija).

Wynalazek dotyczy pasma klamerek do przyrządów do spinania. Pasma klamerek posiada postać słupka określonej długości z odgiętymi pod kątem prostym nóżkami lub też postać płaskiej, dającej nawijać się taśmy, której obydwie podłużne brzożgi przed dokonaniem spięcia zostają zagięte, tworząc nóżki klamerek.

Pasma klamerek są dotychczas sporządzane zapomocą wytłaczania taśmy blaszanej, przyczem klamerki pasma połączone są ze sobą po stronie grzbietowej mostkiem, przebiegającym wzdłuż linii środkowej, jak opisano np. w opisie patentowym niemieckim Nr 540837, lub dwoma mostkami (według patentu amerykańskiego Nr 1733506), biegnącymi po obu stronach linii środkowej.

Pasma może również być sporządzone z klamerek, złączonych zapomocą kleiwa grzbietami lub całą swoją powierzchnią. Zlepiania klamerek można dokonać np. lakierem lub zapomocą zlutowania, pokrycia powłoką elektrolityczną i t. d., jak opisano w patencie niemieckim Nr 287820, angielskim Nr 274547 lub amerykańskim Nr 1557121.

Pasma według wynalazku składa się z klamerek, połączonych ze sobą jedynie na nóżkach, a najlepiej na końcach nóżek. W drugiej postaci wykonania, to jest w płaskiej taśmie, połączenie poszczególnych klamerek dokonane jest tylko na obydwu brzożgach taśmy, z których zapomocą zagięcia wytwarza się nóżki.

Moment wytrzymałości pasma klame-

rek na zginanie lub złamanie i ścinanie zależy od poprzecznego przekroju materiału, który łączy poszczególne klamerki. Ponieważ w znanych pasmach klamerki przekrój (np. mostka łącznikowego lub paska lutownia na grzbiecie klamerki) stanowi prostokąt leżący o niewielkiej wysokości, natomiast w pasmie według wynalazku — prostokąt stojący na obydwóch nóżkach klamerki, przeto moment wytrzymałości przy jednakowym przekroju poprzecznym materiału łączącego pozostaje w razie ścinania bez zmiany, natomiast w razie zginania jest znacznie większy. Odpowiednio do tego wytrzymałość na zginanie lub złamanie pasma klamerki według wynalazku znacznie się zwiększy, mimo że łatwość oddzielania poszczególnych klamerki od siebie w aparacie do spinania pozostaje bez zmiany.

Pasmo klamerki, stosowane w postaci słupka, opiera się w przyrządzie do spinania grzbietem na pręcie przewodniczym, który stanowi oparcie w czasie, gdy przyciskany ku dołowi tłoczek oddziela klamerkę, znajdującą się na przodzie, od pasma. Ponieważ zatem naciśnięty w dół tłoczek działa w znanych pasmach bezpośrednio na materiał, łączący grzbiety klamerki, (mostek łącznikowy, lakier, lutowie i t. d.), przeto tłoczek ten, jak i pręt przewodniczy, zużywa się przedwcześnie. Niedogodność ta nie zachodzi w razie stosowania pasma według wynalazku, ponieważ materiał łączący znajduje się jedynie na nóżkach, a więc grzbiet klamerki jest całkowicie wolny od niego, wobec czego w razie oddzielania poszczególnych klamerki tłoczek nie ścina bezpośrednio materiału, zlepiającego klamerki. Z tego samego powodu w razie oddzielania poszczególnych klamerki nie wytwarzają się z materiału łączącego odłamki, które pozostają zwykle na górnej powierzchni pręta przewodniczego i utrudniają przesuwanie się pasma klamerki, jak to się dzieje przy używaniu znanych pasm.

W znanych pasmach klamerki, połączo-

nych na grzbiecie mostkiem, poszczególne nóżki klamerki często odchylają się od płaszczyzny wskutek wygięcia się, a poza tem niektóre klamerki skręcają się względem mostka i ustawiają się ukośnie lub ułamują się, co utrudnia spinanie. Niedogodność ta nie zachodzi w pasmach według wynalazku dzięki połączeniu klamerki właśnie na nóżkach, względnie na końcach nóżek. Także w pasmach klamerki, mających postać taśmy, połączenie klamerki na podłużnych brzegach taśmy pozwala uniknąć wyginania się końców klamerki do góry i wynikających stąd trudności przy spinaniu.

W pasmach klamerki, zaopatrzonych po stronie grzbietowej w jeden lub kilka mostków, te ostatnie muszą w celu ułatwienia oddzielania poszczególnych klamerki posiadać karby lub muszą posiadać mniejszą grubość, natomiast według wynalazku na końcach nóżek umieszcza się jedynie tyle materiału łączącego, aby materiał ten nie utrudniał oddzielania poszczególnych klamerki.

Na rysunku przedstawiono pasmo klamerki, wytworzone według wynalazku; fig. 1 — przedstawia pasmo w kształcie płaskiej taśmy, fig. 2 — pasmo w kształcie słupka, i wreszcie fig. 3 — oddzielną klamerkę.

Poszczególne klamerki 2 pasma oddzielone są od siebie szczelinami 4 i jedynie na końcach są ze sobą złączone. W taśmie według fig. 1 (w której brzegi zostają zagięte jako nóżki) łączność między klamerkami zapewniają jedynie mostki 1, znajdujące się na brzegach taśmy, a w słupku według fig. 2 — jedynie nóżki 3 lub mostki 1, znajdujące się na końcach tych nóżek. Mostek 1 wykonany jest z materiału, pozostałego z wytłaczania paska blachy, albo też z materiału łączącego, np. z lutownia, wprowadzonego między uszeregowane klamerki. Fig. 2 przedstawia klamerkę, znajdującą się na końcu pasma i odgiętą lub oddzielną palcem w celu wyraźniejszego przedstawienia. Na fig. 3 uwidocznione jest miej-

sce połączenia z sąsiednią klamerką lub materiałem, łączący klamerki na końcach obydwóch nóżek.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Pasma klamerek do przyrządów do spinania, znamienne tem, że klamerki pasma są połączone ze sobą wyłącznie obu swemi nóżkami.

2. Odmiana pasma klamerek według zastrz. 1, znamienna tem, że klamerki są połączone ze sobą wyłącznie na wolnym brzegu (1) każdej z obu nóżek.

Ludwig Sachs.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

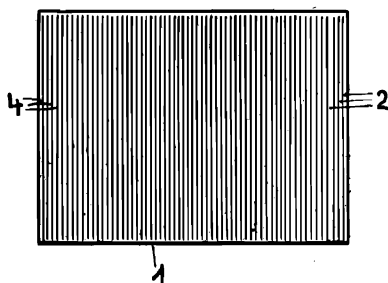

Fig. 2

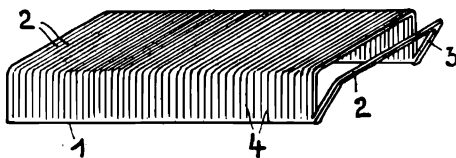

Fig. 3

